

Bogár László: Barát és ellenség

2025 december 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Henry Kissinger mondta egyszer, hogy igen veszélyes dolog Amerika ellenségének lenni, de barátjának lenni, az a biztos halál.

Igaz ez csak egy újabb verziója annak az évszázadok óta viccként terjed? szólásmondásnak miszerint a

barátainktól ments meg Uram minket, az ellenségeinkkel valahogy majd csak elbírunk mi magunk is.

Az ugyan nagyon jó dolog, hogy ma baráti viszonyban vagyunk Amerikával, de azért a biztonság kedvéért ennél is jobb az, hogy a kialakulóban lév? „háromtest” birodalom másik két „testével”, Oroszországgal és Kínával is jó kapcsolatokat ápolunk. Mert, hogy ha alaposabban átolvassuk az Amerikai Egyesült Államok novemberben publikált legújabb nemzetbiztonsági stratégiáját, akkor sok elgondolkodtató mozzanatot találunk benne.

Az elmúlt évszázad amerikai nemzetbiztonsági stratégiáiban önreflexiónak nem nagyon volt nyoma. Ezek a dokumentumok mindig egy történelmi fölényét örök evidenciának tekint? birodalom kissé túldimenzionált magabiztosságának a termékei voltak. Tény, hogy a modern Nyugat az elmúlt hatszáz éve során és minden el?z? birodalom is egyenesen a Sorstól eredeztette saját univerzális legitimitását (Manifest Destiny), vagyis úgy vélte, hogy világhatalmi pozíciója eleve elrendelt, és így örökké tart majd. Ám, mint tudjuk, semmi sem tart örökké, az el?z? birodalmak is lehanyatlottak, ahogy most Amerika is világbirodalmi létének utolsó fázisát éli. Ez az els? olyan stratégia, amely, ha finom „pasztell színekkel” is, de legalább utal arra, hogy Amerika az eddig követett módon már nem képes ellátni világbirodalmi szerepét. Ám a leginkább megrendít? az a kép, ami a dokumentum alapján az amerikai birodalom Európához f?z?d? viszonyából felsejlik. Ez elég vérfagyasztó ahhoz, hogy kicsit elgondolkodjuk az abban foglaltakról. „Civilizációs eltörlés fenyegeti Európát” vagy „Nem engedhetjük meg magunknak, hogy leírjuk Európát – ez önpusztító lenne” – mondja az anyag, és arra biztatja a hazafias er?ket, hogy lázadjanak fel az öntudatos és er?s európai önazonosság visszaszerzésért. Ilyen és ehhez hasonló amúgy teljesen helytálló és reménykelt?, joggal drámai mondatokkal találkozunk a dokumentumban, de már az ilyen felvezet? megállapításoknál is felt?nik valami nagyon lényeges, ami az önreflexió hiányára utal.

Ennek megértéséhez újra fel kell idéznünk Victoria Nuland híres mondatát. Amikor a birodalom teljhatalmú megbízottjaként 2014-ben éppen Kijev f?terén „csinálta” a háborút (mint maga büszkélkedett vele potom ötmilliárd dollárból), a kijevi amerikai nagykövet aggályoskodására, hogy mit szól majd mindehhez az EU, mindössze annyit válaszolt, hogy „fuck the EU”, vagyis, szalonképes fordításban, mivel az Európai Unió akárcsak a NATO a mi birodalmi projektünk, így tökéletesen érdektelen, hogy van-e egyáltalán véleménye Európának önmagáról, önazonosságáról és erre az önazonosságra épül? jöv?stratégiájáról, mert azt mi az amerikai birodalom úgyis figyelmen kívül hagyjuk. Mert, hogy az Európát irányító valóságos hatalom nem Európában van. Ma már nyilvánvaló, hogy 2014-t?l kezdve az amerikai birodalom Ukrajnát katonai platformmá változtatva háborúzik, nem egyszer?en Oroszország ellen, hanem az azt megel?z? évtizedek során létrejöv? kölcsönös el?nyökre épül? Európát, Oroszországot és Kínát magába foglaló eurázsiai együttm?ködés felszámolása érdekében.

Az tehát derék dolog, és csak örülhetünk neki, hogy az amerikai birodalom mai üzemeltet?i, élén az elnökkel úgy vélik, hogy Európának végre meg kellene fogalmaznia valóságos stratégiai érdekeit, és bátran vállalnia kellene azt. De ha ezt az amerikai birodalom komolyan gondolná, akkor az elmúlt év során minimum két dolgot nyíltan deklarálni illett volna. Az egyik, hogy 2014-ben az amerikai birodalom er?szakosan megdöntött egy rendszert, s a mai ukrán rezsim egy birodalom által üzemeltett bábállam; a másik, hogy az Északi Áramlat gázvezeték a birodalom által véghez vitt felrobbantása azt jelenti, hogy az amerikai birodalom – saját érdekeit követve – a terror alkalmazásától sem riad vissza. Az a tény, hogy az egy éve megválasztott új elnök, utalást sem tett minderre, azt jelenti, hogy ? is „satuban” van, a birodalom és a saját választói közé szorulva.

A legújabb nemzetbiztonsági stratégia tehát hiába biztatja Európát önmaga bátor vállalására, ha éppen ? a felel?s azért, hogy Európa most romba d?l, és e romba d?lésnek az amerikai birodalom a legf?bb haszon élvez?je. Ez a legdurvábban akkor derül ki, amikor Európa legf?bb érdekének nevezi, hogy energiaellátását a jöv?ben teljesen Amerikából fedezze (sokszoros áron) miközben felrója Európának, hogy milyen magas energiaköltségekkel dolgozik, és ennek nyomán összeomlik a versenyképessége, holott a német-orosz gázvezeték felrobbantásával szimbolikusan éppen ? lökte Európát ebbe a katasztrófába. Hasonlóképpen felrója Európának, hogy miért nem képes saját kontinensét katonailag megvédeni, s Oroszországgal stratégiai megállapodást kötni. De közben megfenyegeti az általa kiprovokált háborúba kényszerített Európát arra az esetre, ha a kötelez?en el?írt, igen jelent?sen megemelt katonai kiadásokból – önmagát megnyomorítva – nem vásárol sok ezermilliárd dollárért amerikai fegyvereket. Hogy ezzel gazdaságilag önmagát romba döntse és permanens háborúba taszítva minden önazonosságát feladva szolgálja a birodalmat. De ne legyünk telhetetlenek, tekintsük biztató fejleménynek az új nemzetbiztonsági stratégiát. Ahogy Bethlen Gábor erdélyi fejedelem sugallta: „Nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni azt, amit lehet”.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Ajánló